

i innych warunków umów z podmiotami powiązаныmi, i na mocy których w przypadku gdy podatnik nie przedstawi wymienionej ewidencji na żądanie administracji podatkowej lub przedstawiona ewidencja jest bezużyteczna, nie tylko ustanawia się wzruszalne domniemanie, że jego dochód podlegający opodatkowaniu w Niemczech, którego ustaleniu służy rzeczona ewidencja, jest wyższy niż jego zadeklarowany dochód, i jeżeli w takich przypadkach organ podatkowy jest zobowiązany dokonać oszacowania i dochód ten można określić jedynie w określonych ramach, w szczególności tylko na podstawie widełek cenowych, ramy te można wyczerpać na niekorzyść podatnika, lecz również ustala się ponadto dopłatę do podatku, która wynosi co najmniej 5 procent i maksymalnie 10 procent ustalonego dochodu, jednakże co najmniej 5 000 EUR, a w przypadku przedstawienia użytecznej ewidencji po terminie do 1 000 000 EUR, jednakże co najmniej 100 EUR za każdy pełny dzień przekroczenia terminu, przy czym od ustalenia dopłaty odstępuje się tylko wtedy, gdy niewykonanie obowiązków w zakresie ewidencjonowania jest usprawiedliwione lub wina jest znikoma?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Irlandia)
w dniu 11 sierpnia 2021 r. – K.M. / The Director of Public Prosecutions**

(Sprawa C-493/21)

(2021/C 401/07)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: K.M.

Druga strona postępowania: The Director of Public Prosecutions

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 89 lub 90 rozporządzenia ⁽¹⁾ oraz wymogi proporcjonalności wynikające z karty i prawa Unii wymagają, aby sąd wydający wyrok skazujący dysponował swobodą uznania w zakresie dostosowania, zmiany lub złagodzenia zakresu orzeczenia przepadku połowu i narzędzi połowowych, w szczególności przy uwzględnieniu okoliczności, o których mowa w art. 89 i 90 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009?
- 2) Uwzględniając potencjalny wpływ automatycznego bezwzględniego przepadku całości połowu i narzędzi połowowych na źródło utrzymania kapitana, czy przepis prawa krajowego taki jak art. 28 ust. 5 lit. b) ⁽²⁾, który nie zezwala sądowi krajowemu na zbadanie jakiegokolwiek wpływu na prawo do zarobkowania osoby skazanej, po przedstawieniu aktu oskarżenia, za popełnienie czynu zabronionego sprzecznego z tym artykułem i rozporządzeniem (z wyjątkiem zbadania, jaka grzywna byłaby odpowiednia), można uznać za zgodny z rozporządzeniem, kartą i prawem Unii, biorąc pod uwagę podstawowe prawo kapitana do wykonywania zawodu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dx.U 2009, L 343, s. 1).

⁽²⁾ Sea Fisheries and Maritime Jurisdiction Act 2006 (ustawy z 2006 r. o rybołówstwie morskim i jurysdykcji morskiej).